

det Pensionsaffsættelsen for Birkedommer Petersen i Kronborg Birk; jeg tror, det maatte være den Sag, Ministeren sigtede til. Der forelaa da en kongelig Resolution om, at denne Mand skulde affædiges, og at hans Pension skulde fastsættes ved Lov, men ikkedestomindre ansaa Høiesteret sig kompetent til at dømme ham til at faa Pension efter de almindelige Regler, da han fremkom med Klage over Ministeren. Det forekommer mig, at dette allerede var en meget vidtgaaende Brug af Bevillingsmyndighed — om jeg saa maa sige — fra Høiestrets Side, idet den tilskjender en Mand en Pension, som Thinget og Regjeringen ikke havde paatænkt, at han skulde have; men skulde man nu gaa et Skridt videre paa den samme Bane og komme til det Resultat, at det ikke skal have nogen Betydning, naar et af Thingene forkaster et Lovforslag, der gaar ud paa at fastsætte Pension for en Embedsmand i Genhold til en særlig Lov, men at Sagen skal vende tilbage, for at vedkommende Embedsmand kunde blive til dømt den sædvanlige Pension efter Pensionsloven, forekommer det mig dog, at det vilde blive en formelig Tilfidsættelse af Rigsdagens Bevillingsmyndighed, og at Domstolene derved tiltage sig at udøve Bevillingsmyndighed. Derfor forekommer det mig, at det, da vi nu have en Minister, som er anerkjendt for at være en udmærket Jurist, og der har Ryn-dighed som gammelt Medlem af Høiesteret, vilde være i høi Grad onskeligt, om der kunde foretages en nærmere Drøftelse af dette Spørgsmaal, inden Sagen faar sin endelige Afgjørelse. Jeg skal saaledes tillade mig at foreslaa, at Sagen tilbagevises til Udvalget.

Formanden: Der er altsaa foreslaaet, at denne Sags Behandling standses, og at Sagen henvises til Udvalget. Forhandlingen dreier sig altsaa foreløbig herom.

Boolsen: Jeg forstod strax det ærede Medlem, der nylig satte sig, at han, naar han sluttede, vilde foreslaa Sagen standset og henviset til Udvalget, og i den Anledning udbad jeg mig allerede Ordet under hans Foredrag, fordi jeg for mit Vedkommende ikke er en

Ben af saaledes at standses Sager, henvises dem til Udvalget og senere gjenoptage deres Behandling her. Det forekommer mig nu heller ikke at være nødvendigt i dette Tilfælde, da vi jo have en 3die Behandling tilbage, og det ikke er nogen endelig Afgjørelse, der her forestaar; imellem 2den og 3die Behandling kunne vi ligesaa godt foretage de Raadslagninger og nærmere Overveielser, som maatte være at foretage. Paa den anden Side er jeg ganske vist af dem, der ikke ville stemme imod Sagens Overgang til 3die Behandling, men for den, og det er jo ogsaa den eneste Maade at komme til en nærmere Overveielse paa, da jeg efter Alt, hvad jeg har hørt fremføre, maa indrømme, at jeg ogsaa anser det for meget betænkeligt at forkaste Lovforslaget i dette Dieblit, navnlig af det Hensyn, at medens der er et saa stort Fleetal af Udvalget, der har foreslaaet at forkaste Lovforslaget, og da dernæst ogsaa fra flere Sider her i Salen er kommet Tilslutning til denne Betragtning —, have vi derimod baade fra den nuværende høitærede Justitsminister og fra en forhenværende høitæret Justitsminister, Folkethingetsmanden for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse), hørt saa vægtige Udtalelser mod dette Skridt, at jeg i alt Fald vil raade til at tage det i nøiere Betragtning, om man vil have Sagen standset, naturligvis under Forudsætning af, at Udvalget tager Sagen under nærmere Overveielse og tillige raadfører sig med Ministeren og andre Autoriteter i Mellemtiden og forelægger den igjen til 3die Behandling.

L. C. Larsen: Jeg vil tillade mig at spørge den ærede Formand, om det er berettiget at stille Vædringsforslag til det Forslag, der er fremkommet fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther).

Formanden: Jeg tror ikke, at dette Forslag efter sin Natur egner sig til, at der stilles Vædringsforslag til det.

L. C. Larsen: Jeg turde maasse nævne, hvad jeg tænker paa. For det Tilfælde, at Sagen vises tilbage til Udvalget,